

A Magyar jogászegylet civiljogi szemináriumában f. évi február 3-án dr. Balla Ignác a kincstári igényper reformjáról tartott előadást, melynek vázlatos ismertetését lapunk más helyén hozzuk. Itt megemlítjük, hogy az előadást követő vitában, amely máris nem egy figyelemreméltó gondolatot termelt ki, Borsodi Miklós, Blau György, Glücksthal Andor, Leopold Elemér, ifj. Nagy Dezső, Rapoch Géza, Szirmai Zsolt és az elnöklő Beck Salamon vettek részt, és hogy továbbá a Civiljogászok vitatársasága megkereste az Országos Jogászegylet vezetőségét az iránt, hogy a megszervezés alatt álló országos jogászgűlés programjába a kincstári igényper reformjának kérdését is vegye fel.

## IRODALOM.

### Utóirat.

Irta: *Dr. Besnyő Bernát.*

„Szászy-Schwarz Gusztáv emlékezete“ címen írt füzetemben e tudósunk főművével, „A jogi személy magyarázatá“-val, foglalkozván, melankolikusan azt állapítottam meg, hogy az a magyar jogi irodalomban még alapos kritikában sem részesült — csak néhány recensio íródott róla, amelyek inkább csak felületes ismertetések és szokvány dicsérések voltak —, és hogy másfelől teoriájának nálunk követője, tovább feldolgozója nem akadt.

Akkor még nem ismertem vitéz Moór Gyula egyetemi professzornak a „A jogi személyek elmélete“-ről írt, nálunk szokatlanul nagy terjedelmű, művét, amelyre Szladits Károlynak ugyancsak Szászy-Schwarzról tartott gyönyörű emlékbeszéde és egy jogi témáról folytatott polémiám során ellenfelemnek egy megjegyzése hívta fel a figyelmemet.

Ezek után természetesen áttanulmányoztam Moór könyvét.

Kötelességemnek tartom kiigazítani fenti melankolikus megállapításom első részét. Moór könyve a témába igaz elmélyedéssel foglalkozik Szászy-Schwarz művével, Szászy-Schwarz teoriájával, és annak részletes, kimerítő taglalását és alapos kritikáját adja.

Hogy ez a kritika minden vonatkozásban súlyosan elítélő, helytelenítő, más fejezetbe tartozik. Ugyiszintén az is, hogy ezt a súlyos kritikát sem helyesnek, sem konzekvensnek nem tartom, ami — és ezt hangsúlyozni kívánom — nem változtat azon, hogy vitéz Moór Gyula könyvét a magánjogi monográfiákban oly szegény magyar jogi litteratura nagy és igaz értékének ítélem.

Moór könyve azonban megállapításomnak nemcsak első, hanem második részét is megdönti. Szászy-Schwarznak a jogi, személyről szóló tanításának, elméletének, vagy, ha úgy tesszük, konstrukciójának, nemcsak alapos kritikusa akadt a magyar jogi litteraturában, de követője, feldolgozója is.